

נחל גוב, חגי פנקר:

בן בת שבע ושלוש. נולד בכ"ט בכסלו תש"מ (19.12.1979). בשנת 1998 התגייס לצה"ל ושירת כנהג משאית בבסיס קציעות. ב-13.7.2003, כמה חודשים אחרי שחרורו מצה"ל, התגייס חגי לשירות בתי הסוהר (שב"ס) בעקבות אחיו הבכור משה, שבהשפעתו התגייס גם האח אורן לארגון. הוא שובץ כסוהר ביטחון בבית סוהר "אשל". בהמשך מילא עוד מספר תפקידים, והאחרון בהם קצין הכליאה ואחראי רישום בבית סוהר "רמון", בית סוהר חדש שביקש לעבור אליו בתקווה שדרכו תובילו בעתיד לקצונה. זה היה חלומו. תפקידו כסוהר העמיד בפניו אתגרים מנטליים בעלי משקל רגשי בעבודתו מול האסירים. הוא נמשך לעבודה ולדינמיקה המעניינת ששררה בעולם שבתוך החומות, ונהנה ממארג חברתי של אנשים איתם נהנה להיפגש בכל בוקר. בשעות שלאחר פרוץ השריפה נשבו רוחות חזקות שליבו את האש, וזו התפשטה במהירות לאזור נחל חיק, שמורת הר אלון, כלא דמון, שמורת הר שוקף וקיבוץ בית אורן. בשעה 15:30 נע אוטובוס הצוערים בין מחצבות קדומים לבית אורן, ואחריו ניידות משטרה. לפתע שינתה הרוח את כיוונה והחלה שולחת לשונות אש שורפות אל עבר האוטובוס, קירות ענק של אש חסמו את ציר התנועה, אחזו בכול וכילו במהירות שיא כל שמץ חיים. בשריפה נספו ארבעים וארבעה גברים ונשים. שלושים ושבעה מהם צוערי קורס קציני שירות בתי הסוהר, בהם חגי, ומפקדי הקורס, וכן נהג האוטובוס, שלושה כבאים ושלושה קציני משטרה. אחרי נפילתו הועלה חגי לדרגת מישר.

